

3) W ramach wspólnego systemu podatku od wartości dodanej krajowe organy podatkowe są zobowiązane do przestrzegania zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań. Do sądu krajowego należy dokonanie oceny, czy w okolicznościach spraw w postępowaniach przed sądem krajowym podatnik mógł powziąć racjonalne przekonanie, że decyzja będąca przedmiotem sporu została wydana przez właściwy organ.

(¹) Dz.U. C 168 z 26.06.2004
Dz.U. C 201 z 07.08.2004

Wyrok Trybunału (Wielka Izba) z dnia 12 września 2006 r.
[wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Special Commissioners, London (Zjednoczone Królestwo)] — Cadbury Schweppes plc, Cadbury Schweppes Overseas Ltd przeciwko Commissioners of Inland Revenue

(Sprawa C-196/04) (¹)

(Swoboda przedsiębiorczości — Przepisy dotyczące kontrolowanych spółek zagranicznych — Uwzględnienie dochodów kontrolowanych spółek zagranicznych w podstawie opodatkowania spółki dominującej)

(2006/C 281/08)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Special Commissioners, London

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Cadbury Schweppes plc, Cadbury Schweppes Overseas Ltd

Strona pozwana: Commissioners of Inland Revenue

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Special Commissioners, London — Przepisy krajowe przyznające spółce dominującej korzyści spółki zależnej mającej siedzibę w innym państwie członkowskim, w którym jest niższa stawka opodatkowania — Zobowiązanie spółki dominującej do zapłaty podatku w celu wyrównania różnicy pomiędzy dwiema stawkami opodatkowania — Zgodność z art. 43 WE, 49 WE i 56 WE

Sentencja

Artykuły 43 WE i 48 WE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one uwzględnieniu w podstawie opodatkowania spółki

będącej rezydentem z siedzibą w państwie członkowskim dochodu osiągniętego przez kontrolowaną spółkę zagraniczną w innym państwie członkowskim, jeżeli dochód ten podlega tam niższemu poziomowi opodatkowania niż stosowany w pierwszym państwie, chyba że takie uwzględnienie dotyczy jedynie czysto sztucznych struktur, których celem jest uniknięcie należnego podatku krajowego. Należy zatem zaniechać stosowania takiej formy opodatkowania, jeżeli okaże się, na podstawie elementów obiektywnych i możliwych do sprawdzenia przez osoby trzecie, że niezależnie od istnienia motywów natury podatkowej, rzeczona spółka kontrolowana rzeczywiście ma siedzibę w przyjmującym państwie członkowskim i faktycznie wykonuje tam działalność gospodarczą.

(¹) Dz.U. C 168 z 26.06.2004.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 12 września 2006 r.
(wniosek Niderlandse o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State — Niderlandy) — M.G. Eman, O.B. Sevinger przeciwko College van burgemeester en wethouders van Den Haag

(Sprawa C-300/04) (¹)

(Parlament Europejski — Wybory — Prawo głosowania — Skierowany do obywateli niderlandzkich z Aruby wymóg posiadania miejsca zamieszkania w Niderlandach — Obywatelstwo Unii)

(2006/C 281/09)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Nederlandse Raad van State

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: M.G. Eman, O.B. Sevinger

Strona pozwana: College van burgemeester en wethouders van Den Haag

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Nederlandse Raad van State — Wykładnia art. 17, art. 19 w zw. z art. 189, art. 190 i art. 299 WE — Zastosowanie przepisów dotyczących obywatelstwa Unii w stosunku do mieszkańców krajów zamorskich — Prawo głosowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego mieszkańców Antyli Holenderskich i Aruby, które uzależnione jest od warunku posiadania przez dziesięć lat miejsca zamieszkania w Niderlandach

Sentencja

- 1) Osoby posiadające obywatelstwo państwa członkowskiego i przebywające lub mające miejsce zamieszkania na terytorium wchodzącym w skład krajów i terytoriów zamorskich, o którym mowa w art. 299 ust. 3 WE, mogą powoływać się na prawa przyznane obywatelom Unii w części drugiej traktatu WE.
- 2) O ile na obecnym etapie rozwoju prawa wspólnotowego nic nie stoi na przeszkodzie, aby państwa członkowskie — pod warunkiem że nie naruszają prawa wspólnotowego — określiły zasady prawa głosowania i kandydowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego, odwołując się do kryterium miejsca zamieszkania na terytorium, na którym organizowane są wybory, zasada równego traktowania sprzeciwia się, aby przyjęte kryteria prowadziły do różnego traktowania obywateli znajdujących się w porównywalnych sytuacjach bez obiektywnego uzasadnienia takiej różnicy.
- 3) Krajowy porządek prawny każdego państwa członkowskiego ma określać środki umożliwiające naprawienie szkody [rechtsherstel] w stosunku do osoby, która z uwagi na przepis krajowy sprzeczny z prawem wspólnotowym nie została wpisana na listy wyborcze w wyborach członków Parlamentu Europejskiego z dnia 10 czerwca 2004 r. i w związku z tym została wykluczona z udziału w tych wyborach. Środki te, które mogą obejmować odszkodowanie z tytułu przypisywalnej państwu szkody wywołanej naruszeniem prawa wspólnotowego, muszą być zgodne z zasadą równowagi i skuteczności.

(¹) Dz.U. C 228 z 11.09.2004

**Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 7 września 2006 r.
— Królestwo Hiszpanii przeciwko Radzie Unii Europejskiej**

(Sprawa C-310/04) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Rolnictwo — Rozdział 10a w tytule IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, wprowadzony na mocy art. 1 pkt 20 rozporządzenia (WE) nr 864/2004 — Zmiany systemu wsparcia z tytułu produkcji bawełny — Warunek utrzymania powierzchni upraw co najmniej do momentu otwarcia torebki nasiennej — Zgodność z załączonym do Aktu przystąpienia Republiki Greckiej do Wspólnot Europejskich protokołem nr 4, dotyczącym bawełny — Pojęcie pomocy dla produkcji — Obowiązek uzasadniania aktu — Nadużycie władzy — Podstawowe zasady proporcjonalności i ochrony uzasadnionych oczekiwań)

(2006/C 281/10)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M. Muñoz Pérez, pełnomocnik)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Balta i F. Florindo Gijón, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Nolin i S. Pardo Quintillán, pełnomocnicy)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności rozdziału 10a w tytule IV rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r., wprowadzonego do tego rozporządzenia rozporządzeniem Rady (WE) nr 864/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz dostosowujące je w następstwie przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Litwy, Łotwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji do Unii Europejskiej (Dz.U. L 161, str. 48) - Zmiany systemu wsparcia w sektorze produkcji bawełny - Podział pomocy dla producentów na dwie części (płatność jednolitą i pomoc związaną z uprawą bawełny)

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność rozdziału 10a tytułu IV rozporządzenia Rady z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001, wprowadzony do tego rozporządzenia na mocy art. 1 pkt 20 rozporządzenia Rady (WE) nr 864/2004.
- 2) Skutki tej nieważności podlegają zawieszeniu do momentu wydania, w rozsądnym terminie, nowego rozporządzenia.
- 3) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 4) Komisja Wspólnot Europejskich pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 228 z 11.9.2004